

Arrest

nr. 315 302 van 23 oktober 2024
in de zaken RvV X / XI, RvV X / XI, RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (RvV X)
 2. X (RvV X)
 3. X (RvV X)
 4. X (RvV X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. TIMMERMANS
Halveweg 96 / 1
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X en X, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste en tweede verzoekende partij en hun advocaat E. TIMMERMANS, die tevens verschijnt voor de derde en vierde verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: eerste verzoeker), verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: eerste verzoekster) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: tweede verzoekster), echtgenoten en hun meerderjarige dochter, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 7 maart 2023, samen met hun minderjarige zoon/broer en verzoeken allen op 9 mei 2023 om internationale bescherming. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: tweede verzoeker), de tweede meerderjarige zoon van eerste verzoeker en eerste verzoekster en tweede broer van tweede verzoekster, die eveneens verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 9 juni 2023, samen met zijn tante en de eerste meerderjarige

zoon van eerste verzoeker en eerste verzoekster en de eerste broer van tweede verzoekster, en verzoekt op 12 juni 2023 eveneens om internationale bescherming. Op 29 mei 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van alle verzoekende partijen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aan alle verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 26/10/1978 geboren in Akhaltsike en hebt u de Georgische nationaliteit. In 2012 trouwde u met S. K. en jullie kregen vier kinderen samen, M...r... (X.XXX.XXX, L. (X.XXX.XXX), M...n... (X.XXX.XXX) en M...t... (X.XXX.XXX).

U ging aan de slag als freelancer in design nadat u in 2010 uw master behaalde. U ontwierp voornamelijk woninginterieurs en meubels voor privéklanten.

In 2009-10 begon u eveneens als docent te werken aan de universiteit van Akhaltsike en zou die job gedurende drie jaar uitoefenen

Sinds 2013-14 werd u onder druk gezet door criminele autoriteiten om aan overheidstenders deel te nemen. Toen u dat echter weigerde werd u door hen bedreigd. U werd eveneens gehinderd in uw werk omdat klanten – vermoedelijk onder druk van de criminele autoriteiten - stelselmatig hun bestellingen bij u annuleerden. Bijgevolg kreeg u amper inkomsten waardoor u zich genoodzaakt zag om naar Turkije te trekken om te werken. Eenmaal aangekomen in Turkije werd er echter vastgesteld dat u eerder was vergiftigd in Georgië waarna u noodgedwongen naar uw herkomstland moest terugkeren om u medisch te laten behandelen. Uiteindelijk zou de medische behandeling voor uw acute aandoening van 2015 tot 2017 duren.

In 2019 kreeg u de opdracht van ene R. Z. om een gebouw voor hem te ontwerpen waarna hij u eveneens vroeg om bouw van het project te leiden. U stelde een bestek op voor het project waarmee R. instemde. U hield zich eveneens bezig met de aanvraag van de benodigde vergunningen bij de lokale overheid.

Op 7-8 maart 2019, nadat R. u het vereiste kapitaal had uitbetaald, begon u met de bouwwerken. Tijdens de bouwwerken stuurde u hem regelmatig updates door over de geboekte vooruitgang en hij reageerde daar telkens tevreden op.

Op een gegeven moment overleed de vader van uw R. waarna u samen met uw echtgenote naar zijn begrafenis ging. 2-3 dagen later kwam R. u onverwacht opzoeken en vragen naar de gemaakte kosten voor zijn bouwproject, hij was vooral nieuwsgierig naar de arbeidskosten die u aan hem had doorgerekend. Tijdens dat gesprek kwam R. prikkelbaar over, bijgevolg stelde u hem voor om het gesprek de volgende dag verder te zetten in de hoop dat de gemoederen tegen dan bedaard zouden zijn. Later zou u vernemen dat het zijn neven waren die hem hadden gewezen op de hoge kosten van het bouwproject en dat het zij waren die aandrongen op een nazicht de gemaakte kosten.

Op 20 juli 2020 werd u vervolgens door R. opgebeld om u mee te delen dat hij met een aantal personen zou langskomen om de bouwkosten samen te overlopen. U interpreteerde dat als een verwittiging dat hij met criminele autoriteiten zou langskomen.

2-3 dagen later kwam hij een eerste keer langs, vergezeld van zijn neven en een enkele vakmannen. Samen inspecteerden jullie de bouwwerf en zij raamden de uiteindelijke kostprijs van het bouwproject niet hoger dan 5000 à 6000 lari ipv de door u berekende 67.000 lari. U probeerde hen alsnog tevergeefs uit te leggen waaraan de hoge kosten te wijten waren maar R. had daar geen oren naar en bleef naar de arbeidskosten vragen. U weigerde die echter mee te delen omdat jullie niet hadden afgesproken om de kosten in detail te bespreken waarna R. en zijn gezelschap actief op zoek gingen naar mogelijke bouwovertreddingen die u zou hebben begaan in een ultieme poging om u aan te klagen.

In oktober of november 2020 vond er een tweede ontmoeting plaats met R. Die keer werd hij vergezeld door de criminele autoriteiten en opnieuw stelde hij dezelfde eisen met betrekking tot de bouwkosten. Na

die tweede ontmoeting ondernam u een poging om R., via een familielid, apart te spreken in de hoop dat jullie het geschil op die manier onderling zouden kunnen regelen. Volgens dat familielid reageerde R. echter razend op uw voorstel. Ook zou hij gewapend zijn – u had dat zelf tijdens een vorige ontmoeting opgemerkt - en ermee gedreigd hebben om u iets aan te doen. U begon regelmatig lastiggevallen te worden door de criminele autoriteiten – voornamelijk toen u zich op straat verplaatste - omdat ook zij bleven aandringen op een overzicht van de bouwkosten en op een deel van de door R. uitbetaalde geldsom.

In 2021 of 2022 werd u door de politie ondervraagd nadat R. een klacht tegen u had ingediend met betrekking tot het bouwproject. U legde hen uw versie van de feiten voor en gaf daarbij al uw bewijsstukken af met betrekking tot het project. Na het bezoek aan de politie bleek voorts dat u door de politie werd achtervolgd zonder dat u daar de concrete reden voor kende.

In november of december 2022 was u samen met uw echtgenote in Tbilisi toen jullie door een onbekende, wellicht een politiemann, op straat werden aangesproken. Die waarschuwde jullie over het feit dat jullie niet langer veilig waren in Georgië en dat jullie gevaar liepen omdat zij jullie niet langer konden beschermen. Die persoon bleek eveneens op de hoogte te zijn van uw vergiftiging in 2015.

Niet lang na die waarschuwing vluchtte u samen met uw echtgenote en twee van uw vier kinderen, M...r... en M...t..., op 7/03/2023 vanuit Georgië naar België via Duitsland. Het zou echter tot 09/05/2023 duren alvorens dat jullie een verzoek tot internationale bescherming zouden indienen bij de lokale asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw medische attesten betreffende uw vergiftiging, een attest over uw blanco strafregister in Georgië, uw paspoort, documenten met betrekking tot uw designopdrachten in Georgië

Bij Dienst Vreemdelingenzaken legde u uw huwelijksakte voor, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw echtgenoot, haar paspoort, de academische getuigschriften van uw echtgenote, uw werkschrift

Tijdens het eerste interview op het CGVS liet u eveneens een audio-fragment horen op uw gsm van een telefoongesprek dat op 20/07/2020 plaatsvond en waarin R. tegen u tekeer ging en u zou bedreigd hebben.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest van de criminele autoriteiten enerzijds omdat u had geweigerd om aan overheidstenders deel te nemen en van een voormalige klant en de criminele autoriteiten anderzijds omdat jullie het niet eens raakten over de kosten van een bouwproject in uw beheer.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u bijzonder laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u na uw aankomst in België ruim twee maanden wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dergelijk bijzonder laattijdig verzoek om internationale bescherming is weinig ernstig en ondergraaft uw behoefte aan internationale bescherming drastisch. De uitleg die u verschaftte om uw laattijdige verzoek te vergoelijken, nl. dat u pas besliste om asiel aan te vragen toen bleek dat u niet makkelijk aan werk zou geraken in België (GV1 P. 10), kon daarbij niet worden aangenomen. Bijgevolg schaadt deze vaststelling reeds de ernst en de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees in belangrijke mate.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald etniciteit, nationaliteit, politieke of religieuze

overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw vluchtmotieven berusten op gemeenrechtelijke geschillen wat op zich vreemd is aan de Conventie.

Betreffende uw verklaringen rond het incident in 2015 dient gewezen te worden op de onaannemelijke vaagheid van uw verklaringen. Zo was u opmerkelijk vaag over de omstandigheden waarin uw vergiftiging zou hebben plaatsgevonden. Zo kon u niet met zekerheid zeggen wie er achter de vermeende vergiftiging zat (GV2 P. 6) wat frappant was gezien uw vrees om bij een eventuele terugkeer naar Georgië door diezelfde perso(n)en(en) geliquideerd te worden (GV2 P. 11) - of op welke manier die vergiftiging was gebeurd (GV S. P. 6).

U was zelfs vaag over de periode waarin u vergiftigd werd en stelde eerst dat het in 2015 (GV1 P. 15) had plaatsgevonden om daarna te verklaren dat het in 2013-2014 was (GV1 P. 18).

Het feit dat u na die vermeende vergiftiging alsnog naar Georgië kon terugkeren en uw werkactiviteiten kon hervatten zonder dat er concrete indicaties waren dat u in diezelfde personen werd gevisieerd plaatst enkel meer vraagtekens bij de door u aangehaalde vrees vanwege die criminele autoriteiten.

Betreffende uw geschil met R. legde u dan weer tegenstrijdige en opmerkelijk vage verklaringen af. Zo was u tegenstrijdig over de reden waarom u de bedreigingen van R. niet had aangegeven bij de politie. Zo verklaarde u eerst dat u de bedreigingen van uw klant R. niet had aangegeven bij de politie omdat u er reeds van uit was gegaan dat de politie reeds op de hoogte was over die desbetreffende bedreigingen (GV1 P. 17). Tijdens uw tweede gehoor bleek u echter niet tot een klacht zijn overgegaan omdat u R. geen moeilijkheden wou bezorgen aangezien hij een strafbaar feit had gepleegd door met criminele organisaties in zee gegaan (GV2 P. 7).

U kon evenmin met duidelijkheid aangeven wanneer u precies door de politie was ondervraagd - in 2021 of in 2022 (GV1 P. 15; GV2 P. 7) – hetgeen een toch wel zeer ruime tijdsschatting betreft die weinig geloofwaardig overkomt.

U was verder eveneens tegenstrijdig over de reden waarom u door de politie werd geschaduwd. Zo kende u de concrete reden eerst niet achter de grote politie-aanwezigheid in uw nabijheid nadat u door hen was ondervraagd (GV1 P. 17). Tijdens uw tweede gehoor ging u er dan weer steevast van uit dat zij in uw buurt waren aan het rond patrouilleren om u tegen de criminelen te beschermen aangezien zij volgens u wisten wat er aan de hand was (GV2 P. 8). Die tegenstrijdige en bijgevolg onaannemelijke verklaringen plaatsen reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts konden uw verklaringen met betrekking tot de onbekende overheidspersoon die jullie in Tbilisi zou hebben aangemaand om Georgië te verlaten weinig overtuigen. U wist vooreerst niet met zekerheid of die persoon al dan niet werkte voor de ordediensten werkte (GV1 P. 17) maar ging daar louter van uit door u zich daarvoor te baseren op nietszeggende uiterlijke kenmerken van de persoon in kwestie – hij zag er verzorgd uit, niet iemand met een criminele afkomst of een bandiet, hij droeg geen politie-uniform maar leek wel op iemand die bij de veiligheidsdiensten werkte of bij de geheime dienst (GV2 P. 9). Ook beweerde u dat dergelijke veiligheidsambtenaren in het algemeen sportief zijn en er intelligent uitzien (GV2 P. 9). De betreffende persoon zou overigens een wit hemd met een kraag dragen wat volgens u typerend was voor mensen die bij de staat werkten (GV2 P. 11). Dit zijn echter blote beweringen die u op geen enkele wijze kon staven. Bovendien kon u op geen enkele wijze verklaren waarom de betreffende persoon zich de moeite zou getroosten om u te waarschuwen.

Zelfs indien er enig geloof zou gehecht kunnen worden aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten dient bemerkt te worden dat u nooit hebt getracht om bescherming te zoeken voor uw problemen in Georgië.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten

nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen (GV1 P. 17; GV S. P. 9). Het feit dat u de politie overigens regelmatig nabij jullie zag patrouilleren ter bescherming toont net aan dat u geen afdoende redenen zou hebben om niet op de bescherming van de autoriteiten te kunnen rekenen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde brengen geen verandering in bovenstaande appreciatie.

uw medische attesten betreffende uw vergiftiging verklaarden niets over de context van die vergiftiging, niets sluit uit dat u louter slachtoffer was geworden van een toevallige voedselvergiftiging zonder dat daar kwaad opzet bij te pas kwam, een attest over uw blanco strafregister in Georgië, jullie identiteitspapieren en de documenten met betrekking tot uw designopdrachten in Georgië hebben geen impact op bovenstaande motivering gezien er niet wordt getwijfeld aan uw identiteit en evenmin aan het feit dat u in Georgië werkzaam bent geweest als designer. De academische getuigschriften van uw echtgenote en het werkschrift hebben geen relevantie voor uw asielrelaas.

Wat de audio-opname betreft die u tijdens uw eerste interview op het CGVS liet afspelen dient bemerkt te worden dat zulke opnames makkelijk geënceneerd kunnen worden en dat het in die gesprekken überhaupt zich louter beperkten tot discussies over prijzen (GV1 P.12)-wat hun bewijswaarde eerder relatief maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 09/07/1980 geboren in Akhaltsike en hebt u de Georgische nationaliteit. In 2012 trouwde u met A. I. en jullie kregen vier kinderen samen, M...r... (X.XXX.XXX), L. (X.XXX.XXX), M...n... (X.XXX.XXX) en M...t... (X.XXX.XXX).

Nadat uw echtgenoot zijn masterdiploma in design behaalde in 2013 kreeg hij het voorstel om deel te nemen aan overheidsorders. Maar net omdat hij wist dat er doorgaans criminele autoriteiten betrokken waren bij die tenders en om zoveel mogelijk problemen te vermijden in de toekomst weigerde uw echtgenoot dat deelnamevoorstel. Zijn weigering zou de aanleiding vormen van de daaropvolgende problemen en onderdrukkingen waarmee hij te maken kreeg. Zo werden bestellingen die klanten bij hem maakten bijna stelselmatig geannuleerd waardoor hij gedurende één volledig jaar zonder werk zat. In 2012 was u zelf bevallen van uw vierde kind waardoor u noodgedwongen thuis zat en dat de financiële thuissituatie niet optimaal was. Dat leidde ertoe dat uw echtgenoot besliste om naar Turkije te trekken om te gaan werken.

Tussen 2013 en 2015 was er echter geen sprake van een rechtstreekse dreiging van oor uw familie net omdat uw echtgenoot naambekendheid had vergaard omwille van zijn job en dat de criminelen beseften dat ze om die reden niet zomaar met hem konden afrekenen.

In 2015 werd uw echtgenoot vergiftigd waarna hij doorheen een langdurig maar wonderbaarlijk herstelproces moest die tot 2017 zou duren. Tussen 2017 en 2019 konden jullie opnieuw een normaal leven leiden. In 2019 kreeg uw echtgenoot echter een bestelling waarna er in 2020 opnieuw criminelen bij betrokken raakten.

De klant waarvoor uw echtgenoot toen werkzaam was kreeg problemen met hem omtrent het financieel aspect van het project. De klant trok in 2021 vervolgens naar de politie om een klacht in te dienen nadat hij er zelf niet in was geslaagd om geld terug te vorderen van uw echtgenoot. Na die klacht viel het jullie heel vaak op politiemannen dat er veel politiemannen bij jullie huis aanwezig waren.

Uw echtgenoot werd opnieuw gehinderd in zijn werk in de hoop om hem alsnog te overhalen om aan de overheidsorders deel te nemen. Zo werden bestellingen geannuleerd waardoor hij niet langer kon werken en psychologisch onderdrukt raakte. Jullie werden eveneens bespionneerd en de kans dat uw man geliquideerd zou worden was vrij groot net omdat hij bleef weigeren om aan de overheidsorders deel te nemen. De situatie werd met de jaren steeds meer onhoudbaar en het voelde de laatste twee jaar voor jullie vertrek aan alsof jullie levens in gevaar waren.

Op 7/03 vluchtte u samen met uw echtgenoot en twee van uw vier kinderen, M...r... en M...t..., vanuit Georgië naar België via Duitsland. Het zou echter tot 09/05/2023 duren alvorens dat jullie een verzoek tot internationale bescherming zouden indienen bij de lokale asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legden jullie de volgende documenten neer: de medische attesten van uw echtgenoot betreffende zijn vergiftiging, een attest over zijn blanco strafregister in Georgië, uw paspoort, documenten met betrekking tot de designopdrachten van uw echtgenoot in Georgië

Bij Dienst Vreemdelingenzaken legden jullie je huwelijksakte voor, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, de identiteitskaart van uw echtgenoot, zijn paspoort, uw academische getuigschriften van uw echtgenoot, een werkschrift

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde en ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 14/04/2004 in Akhaltsikhe en hebt u de Georgische nationaliteit. In het kader van jullie hogere studies trokken uw broer A. L. (X.XXX.XXX) en u naar Tbilisi waar jullie bij je opa verbleven terwijl de rest van uw gezin in Akhaltsikhe achterbleef. Uw vader A. I. (X.XXX.XXX) kreeg daar problemen met een ex-klant waardoor hij genoodzaakt was om het land te verlaten. U merkte echter niets van die problemen en ondervond er zelf geen, net omdat jullie rond die periode in Tbilisi verbleven en het is pas na uw aankomst in België dat uw vader u over zijn toenmalige situatie inlichtte. Na het definitief vertrek van uw ouders en uw zus A. M...r... (9.687.462) werd ook beslist dat L. en u Georgië moesten verlaten. Zowel uw broer als u wensten echter eerst om het schooljaar af te ronden, ontbrak het uw familie aan financiële middelen om het volledige gezin als één geheel naar België te laten afreizen. Bijgevolg vertrokken L., uw tante A. D. (9.709.643) en u op 9/06/2023 vanuit Georgië en kwamen diezelfde dag aan in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende bewijsstukken neer bij Dienst Vreemdelingenzaken: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw schooldocumenten, een geschreven verklaring die u bij Dienst Vreemdelingenzaken liet opstellen

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Tijdens het interview op het commissariaat bleek echter dat u een stotterprobleem had. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend, en werd tijdens de procedure rekening gehouden met uw stotterprobleem door u de nodige tijd te geven om uzelf uit te drukken en u zoveel mogelijk op uw gemak proberen te stellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door uw vader werden aangehaald, namelijk het feit dat hij vervolging vreesde door de criminele autoriteiten en door een voormalige klant. Bijgevolg acht u het mogelijk dat u eveneens problemen zou krijgen in Georgië omwille van uw vader. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde en ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw vader luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

1.5. De bestreden beslissing, genomen, ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op 17/04/2002 in Akhaltsikhe en hebt u de Georgische nationaliteit. U woonde heel uw leven in Akhaltsike tot u in het schooljaar 2019-2020 naar de Verenigde Staten trok in het kader van een schooluitwisselingsprogramma. In diezelfde periode voerde uw vader A. I. (X.XXX.XXX) een project uit voor een klant waarmee hij problemen zou krijgen. Na uw terugkeer uit de VS en ook nadat u één jaar ging verder studeren en vervolgens naar Akhaltsikhe terugkeerde merkte u niets van die problemen. Het was in uw gezin namelijk niet gebruikelijk om over problemen met betrekking tot het werk van uw vader te spreken. Enkele dagen voordat uw ouders beslisten om Georgië definitief te verlaten lichtten zij de rest familie echter in over het feit dat uw vader gevaar liep. Tijdens één van hun verblijven in de hoofdstad had een kennis van uw vader hem immers gewaarschuwd over het gevaar en had hem vervolgens aangeraden om het land te ontvluchten. Zodoende trok u samen met uw beide ouders op 7/03/2023 definitief uit Georgië en kwam diezelfde dag aan in België. Het zou echter tot 8/05/2023 duren vooraleer dat u een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de plaatselijke asielautoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende bewijsstukken neer bij Dienst Vreemdelingenzaken: uw paspoort, uw schooldiploma

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door uw vader werden aangehaald, namelijk het feit dat hij vervolging vreesde door de criminele autoriteiten en door een voormalige klant. Bijgevolg vreest u dat u bij een eventuele terugkeer gebruikt zal worden om uw vader onder druk te zetten. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde en ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw vader luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoeker, wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 319 939, is de echtgenoot van eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 320 733, en de vader van tweede verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 319 940 en van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 319 943. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op integraal dezelfde motieven. In de verzoekschriften van eerste verzoekster, tweede verzoeker en tweede verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van eerste verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek eerste middel, beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/6, § 4 en § 5, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekers benadrukken vooreerst dat eerste verzoeker medische attesten betreffende de vergiftiging heeft voorgelegd. Te dezen stellen verzoekers dat de professor van het ziekenhuis van Urla in Turkije na het onderzoek verklaarde dat het geen gewone vergiftiging betrof, maar wel een vergiftiging met kwaad opzet, dat eerste verzoeker zich noodgedwongen diende te laten behandelen in Georgië, daar hij in Turkije nog geen ziekteverzekering had en dat hij aldaar twee operaties diende te ondergaan. Zij verduidelijken welke operaties hij diende te ondergaan en dat hij tijdens het eerste jaar van zijn behandeling nog maar veertig kilogram woog. Zij menen dat hieruit blijkt dat het geen gewone (voedsel)vergiftiging betreft. Daarnaast onderstrepen verzoekers dat eerste verzoeker een audio-fragment bijbracht aangaande een gesprek tussen hemzelf en een opdrachtgever waarop te horen is dat deze opdrachtgever erg tekeer gaat en eerste verzoeker zelfs bedreigde. Verzoekers besluiten dat de medische documenten en het audio-fragment aantonen dat zij de waarheid spreken. Zij vervolgen dat zij desondanks geen verdere (fysieke) bewijzen kunnen neerleggen over het gevaar dat zij lopen en de diverse bedreigingen waarmee zij geconfronteerd worden. Volgens verzoekers hebben zij een oprechte inspanning geleverd om hun verzoeken om internationale bescherming te staven. De documenten die eerste verzoeker neergelegde bewijzen de designopdrachten die hij in Georgië uitvoerde en zijn duidelijk bedoeld om hun asielrelaas te bewijzen. Verzoekers besluiten dat zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, maar dat de commissaris-generaal desalniettemin weigert om hen het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Daarnaast menen verzoekers dat de verwerende partij geen individueel, objectief en onpartijdig onderzoek heeft gevoerd, zoals vereist onder artikel in 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Dit omdat zij geen rekening houdt met het feit dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst, met de door eerste verzoeker neergelegde stukken en met de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoekers. Wat dit laatste betreft, onderstrepen zij dat de problematiek waarmee zij te kampen hebben erg moeilijk aan te tonen is, doch dat zij hun uiterste best hebben gedaan om het een en ander te staven.

3.1.2. In wat zich aandient als een identiek tweede middel, beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/4, § 2, b), en 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers opperen dat eerste verzoeker wist dat het indienen van een klacht bij de politie geen zin had. Zij verduidelijken dat het de autoriteiten in Georgië zijn die crimineel zijn, dat de politie in Georgië in de zak van de machthebbers zit, dat zij niets kunnen aanvangen tegen machtige geldschietters die *de facto* het politioneel en justitieel apparaat beheersen en dat de criminele instanties die hen bedreigden zodoende de macht hebben over de politie waardoor zij op geen enkele hulp vanwege de politie of het gerecht hoeven te rekenen. Bovendien betogen verzoekers dat zij al helemaal het doelwit van de criminelen zouden worden wanneer zij contact zouden opnemen met de politie. Verder stellen verzoekers dat de personen die de feitelijke leiding hebben binnen criminele organisaties nooit zelf bedreigen, maar andere mensen hiervoor gebruiken. Zij vervolgen dat, zodoende, hun identiteit nooit geweten is en dat het voor hen onmogelijk is om de identiteit van de criminele personen te geven. Luidens de verzoekschriften

kunnen verzoekers niet veilig terugkeren gelet op de corruptie van de nationale autoriteiten in Georgië. Ook in dit verband herhalen verzoekers dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst.

Tevens betogen verzoekers dat het gegeven dat zij niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indienden geen afbreuk doet aan het feit dat zij een ernstige vrees voor vervolging hadden of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen. In deze stellen zij dat, bij aankomst in België, eerste verzoeker en eerste verzoekster zekerheid wensten te bekomen over hun veiligheid en over of dit gegarandeerd kon worden en dat het gezin niet allemaal tezamen kon vluchten omwille van financiële redenen. Zij vervolgen dat, wanneer eerste verzoeker en eerste verzoekster gerust gesteld waren omtrent de veiligheid van het gezin en de zekerheid bestond dat de twee andere kinderen ook konden reizen naar België, er onmiddellijk op 8 mei 2023 verzoeken om internationale bescherming werden ingediend.

3.1.3. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om hen te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

3.2.2. Verzoekers maken op 24 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, elk een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd deelcertificaten en een uittreksel uit het strafregister waaruit blijkt dat zij in België beschikken over een blanco strafblad. Bij de aanvullende nota, overgemaakt door tweede verzoekster, wordt tevens een arbeidsovereenkomst *d.d.* 2 september 2024 gevoegd.

3.2.3. Ter terechtzitting leggen verzoekers, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een bijkomende aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd een door hen geschreven brief.

3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het identiek eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoeker, wordt op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Tijdens het interview op het commissariaat bleek echter dat u een stotterprobleem had. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend, en werd tijdens de procedure rekening gehouden met uw stotterprobleem door u de nodige tijd te geven om uzelf uit te drukken en u zoveel mogelijk op uw gemak proberen te stellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier van tweede verzoeker, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Dient in dit kader verder te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster, in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd. Dit enerzijds door de criminele autoriteiten omdat eerste verzoeker geweigerd had om aan overheidstenders deel te nemen en anderzijds door een voormalige klant en de criminele autoriteiten omdat eerste verzoeker het met hen niet eens raakte over de kosten van een bouwproject in zijn beheer. Voor de

samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

Blijkens de bestreden beslissingen zijn verzoekers er niet in geslaagd om een vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) diende eerste verzoeker (net als eerste verzoekster en tweede verzoekster) zijn verzoek om internationale bescherming bijzonder laattijdig in. Verder (ii) houden de door verzoekers gezamenlijk voorgehouden problemen geen verband met één van de criteria van het Verdrag van Genève. Tevens (iii) legt eerste verzoeker onaannemelijk vage verklaringen af over het incident in 2015 waarbij hij zou zijn vergiftigd. Zo (a) is eerste verzoeker opmerkelijk vaag over de omstandigheden waarin zijn vergiftiging zou hebben plaatsgevonden. Ook (b) was hij vaag over de periode waarin hij vergiftigd werd. Daarnaast (c) merkt de commissaris-generaal op dat het feit dat eerste verzoeker na die vermeende vergiftiging alsnog naar Georgië kon terugkeren en zijn werkactiviteiten kon hervatten zonder dat er concrete indicaties waren dat hij door diezelfde personen werd gevisieerd enkel meer vraagtekens plaatst bij de door verzoekers aangehaalde vrees vanwege die criminele autoriteiten. Vervolgens (iv), wat betreft eerste verzoekers geschil met R., legt eerste verzoeker vage en tegenstrijdige verklaringen af. Zo (a) is eerste verzoeker tegenstrijdig over de reden waarom hij de bedreigingen van R. niet had aangegeven bij de politie. Voorts (b) kon hij niet met duidelijkheid aangeven wanneer hij precies door de politie ondervraagd was. Ook (c) was hij tegenstrijdig over de reden waarom hij door de politie werd geschaduw. Daarbij komt nog (v) dat zijn verklaringen met betrekking tot de onbekende overheidspersoon die verzoekers in Tbilisi zou hebben aangemaand om Georgië te verlaten weinig overtuigd zijn. Daarnaast (vi) merkt de commissaris-generaal op dat, zelfs indien geloof wordt gehecht aan verzoekers' verklaringen, zij niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op bescherming voorzien in Georgië. Ten slotte (vii) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in de voorliggende verzoekschriften niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

3.3.6.2. Na grondige lezing van de dossiers besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.6.3. Verzoekers werpen in hun verzoekschriften meermaals op dat Georgië van de lijst van veilige landen is weggehaald.

Het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023. Ten tijde van de persoonlijke onderhouds van verzoekers op 6 september 2023, 12 september 2023, 12 december 2023 en 9 april 2024 werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd. Georgië werd opnieuw niet opgenomen op de lijst van veilige landen in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 (BS 27 mei 2024).

In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoeken om internationale bescherming niet langer behandeld kunnen worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden, dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hen van toepassing is. *In casu* werd geen versnelde procedure toegepast en zijn de genomen beslissingen dubbele weigeringsbeslissingen. Zoals hierna blijkt, werd bovendien zowel in de bestreden beslissingen, die dateren van 29 mei 2024, als in het onderhavig arrest evenmin beroep gedaan op het vermoeden dat voor hen niet van kracht is.

Met de legislatieve ontwikkeling werd/wordt zowel door de commissaris-generaal als heden door de Raad rekening gehouden. Ten andere, door het aanleveren door de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023 kan een *ex nunc*-onderzoek gemaakt worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Voorts merkt de Raad op dat de beslissing om een land van herkomst overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet al dan niet (langer) als veilig te beschouwen een beleidsbeslissing is. In het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 10 juli 2023, werd Georgië niet terug opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken.”* In zoverre verzoekers zich zouden beroepen op wets- en/of beleidskritiek, merkt de Raad op dat hij zich daarover niet uit te laten heeft.

Waar verzoekers nog opwerpen dat de situatie in hun land van herkomst onveilig is of dat er minstens redenen zijn om aan te nemen dat zij niet verwijderd of teruggedreven mogen worden, stipt de Raad aan dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

3.3.6.4. Vooreerst beaamt de Raad de pertinente vaststelling van de bestreden beslissingen dat de door verzoekers voorgehouden problemen geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève. De beweerde problemen gaan immers terug op een uitsluitend gemeenrechtelijk conflict en hierin kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in voormeld verdrag, worden ontwaard. Evenmin zijn er aanwijzingen dat verzoekers omwille van een reden gelieerd aan deze criteria niet op bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen.

3.3.6.5. Verder kan er, los van het voorgaande, geen geloof worden gehecht aan het door verzoekers gezamenlijk voorgehouden relaas.

3.3.6.5.1. Zo stelt de Raad vooreerst vast dat eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster talmden met het indienen van hun verzoek om internationale bescherming. Tweede verzoeker, die later in België aankwam, diende drie dagen na aankomst in België, zijnde evenwel na het reeds indienen van een beschermingsverzoek door zijn vader, moeder en zus een verzoek om internationale bescherming in. In deze stipt de Raad aan dat eerste verzoeker verklaarde dat hij na aankomst in België in maart 2023, zijnde een andere datum dan opgegeven in de bijlage 26 zoals hij zelf aangeeft, ruim twee maanden wachtte alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hij gaf aan dat hij asiel bij aankomst niet dringend nodig achtte, dat het belangrijk was om een plaats te vinden waar zij zich veilig zouden voelen en dat hij dacht hier makkelijk werk te vinden (administratief dossier verzoeker, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 12 oktober 2023, p. 9, 10). Voorgaande vaststellingen druisen in tegen de door verzoekers aangehaalde vrees voor hun leven en een dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster evenwel manifest niet hebben gedaan. Eerste verzoekers verklaringen enerzijds, dat hij zich genooddaakt zag Georgië te ontvluchten om hemzelf veilig te stellen, en zijn gedrag anderzijds, meer bepaald dat hij twee maanden na zijn aankomst in België wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en initieel asiel niet dringend nodig achtte, vallen dan ook geenszins met elkaar te rijmen.

Verzoekers slagen er niet in om het niet meteen verzoeken om internationale bescherming van drie van hen te verschonen. In deze stellen verzoekers in de verzoekschriften dat, bij aankomst in België, eerste verzoeker en eerste verzoekster zekerheid wensten te bekomen over hun veiligheid en over of dit gegarandeerd kon worden en dat het gezin niet allemaal tezamen kon vluchten omwille van financiële redenen. Zij vervolgen dat, wanneer eerste verzoeker en eerste verzoekster gerust gesteld waren omtrent de veiligheid van het gezin en de zekerheid bestond dat de twee andere kinderen ook konden reizen naar België, er onmiddellijk op 8 mei 2023 verzoeken om internationale bescherming werden ingediend. De

Raad benadrukt in deze vooreerst dat het doel van het indienen van een verzoek om internationale bescherming er juist in bestaat om bescherming te vinden tegen vervolgers in het land van herkomst waartegen de autoriteiten van dat land de betrokkene niet kunnen beschermen. Indien een verzoeker meent zijn land te hebben moeten ontvluchten omwille van een gegronde vrees voor vervolging en hij hiervoor in België veiligheid en zekerheid opzoekt, kan juist verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een beschermingsverzoek indiende. Ook het gegeven dat er onvoldoende middelen waren om het volledige gezin Georgië te laten ontvluchten, kan hier geen verschoning bieden. Ook in dat geval konden eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster, in afwachting van de komst van de overige gezinsleden, reeds een beschermingsverzoek indienen om hun situatie veilig te stellen en kon dit van hen verwacht worden. Bovendien herhaalt en stipt de Raad aan dat eerste verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij bij aankomst in België asiel niet dringend nodig achtte.

Dat eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoekster lang talmde met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid en ondermijnt dan ook reeds en in ernstige mate zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door hen aangehaalde asielmotieven.

3.3.6.5.2. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal, wat betreft de door eerste verzoeker over zijn problemen afgelegde verklaringen, op goede gronden het volgende in de bestreden beslissingen:

“Betreffende uw verklaringen rond het incident in 2015 dient gewezen te worden op de onaannemelijke vaagheid van uw verklaringen. Zo was u opmerkelijk vaag over de omstandigheden waarin uw vergiftiging zou hebben plaatsgevonden. Zo kon u niet met zekerheid zeggen wie er achter de vermeende vergiftiging zat (GV2 P. 6) wat frappant was gezien uw vrees om bij een eventuele terugkeer naar Georgië door diezelfde perso(n)en geliquideerd te worden (GV2 P. 11) - of op welke manier die vergiftiging was gebeurd (GV S. P. 6).

U was zelfs vaag over de periode waarin u vergiftigd werd en stelde eerst dat het in 2015 (GV1 P. 15) had plaatsgevonden om daarna te verklaren dat het in 2013-2014 was (GV1 P. 18).

Het feit dat u na die vermeende vergiftiging alsnog naar Georgië kon terugkeren en uw werkactiviteiten kon hervatten zonder dat er concrete indicaties waren dat u in diezelfde personen werd gevisieerd plaatst enkel meer vraagtekens bij de door u aangehaalde vrees vanwege die criminele autoriteiten.

Betreffende uw geschil met R. legde u dan weer tegenstrijdige en opmerkelijk vage verklaringen af. Zo was u tegenstrijdig over de reden waarom u de bedreigingen van R. niet had aangegeven bij de politie. Zo verklaarde u eerst dat u de bedreigingen van uw klant R. niet had aangegeven bij de politie omdat u er reeds van uit was gegaan dat de politie reeds op de hoogte was over die desbetreffende bedreigingen (GV1 P. 17). Tijdens uw tweede gehoor bleek u echter niet tot een klacht zijn overgegaan omdat u R. geen moeilijkheden wou bezorgen aangezien hij een strafbaar feit had gepleegd door met criminele organisaties in zee gegaan (GV2 P. 7).

U kon evenmin met duidelijkheid aangeven wanneer u precies door de politie was ondervraagd - in 2021 of in 2022 (GV1 P. 15; GV2 P. 7) – hetgeen een toch wel zeer ruime tijdsschatting betreft die weinig geloofwaardig overkomt.

U was verder eveneens tegenstrijdig over de reden waarom u door de politie werd geschaduwd. Zo kende u de concrete reden eerst niet achter de grote politie-aanwezigheid in uw nabijheid nadat u door hen was ondervraagd (GV1 P. 17). Tijdens uw tweede gehoor ging u er dan weer steevast van uit dat zij in uw buurt waren aan het rond patrouilleren om u tegen de criminelen te beschermen aangezien zij volgens u wisten wat er aan de hand was (GV2 P. 8). Die tegenstrijdige en bijgevolg onaannemelijke verklaringen plaatsen reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts konden uw verklaringen met betrekking tot de onbekende overheidspersoon die jullie in Tbilisi zou hebben aangemaand om Georgië te verlaten weinig overtuigen. U wist vooreerst niet met zekerheid of die persoon al dan niet werkte voor de ordediensten werkte (GV1 P. 17) maar ging daar louter van uit door u zich daarvoor te baseren op nietszeggende uiterlijke kenmerken van de persoon in kwestie – hij zag er verzorgd uit, niet iemand met een criminele afkomst of een bandiet, hij droeg geen politie-uniform maar leek wel op iemand die bij de veiligheidsdiensten werkte of bij de geheime dienst (GV2 P. 9). Ook beweerde u dat dergelijke veiligheidsambtenaren in het algemeen sportief zijn en er intelligent uitzien

(GV2 P. 9). *De betreffende persoon zou overigens een wit hemd met een kraag dragen wat volgens u typerend was voor mensen die bij de staat werkten (GV2 P. 11). Dit zijn echter blote beweringen die u op geen enkele wijze kon staven. Bovendien kon u op geen enkele wijze verklaren waarom de betreffende persoon zich de moeite zou getroosten om u te waarschuwen.*

In de verzoekschriften komen verzoekers in deze niet verder dan het louter hernemen van de door hen afgelegde verklaringen, met inbegrip van de verklaring dat eerste verzoekers belagers zijn zoon L. in Tbilisi aanspraken (administratief dossier eerste verzoeker, notities persoonlijk onderhoud d.d. 9 april 2024, p. 10-11) zonder op enige wijze in te gaan op voormelde pertinente vaststellingen. Gelet hierop laten verzoekers deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De Raad merkt hierbij ter volledigheid op dat van verzoekers niet kan worden opgemerkt dat deze een oprechte inspanning hebben geleverd om hun asielaanvraag aannemelijk te maken, daar een gebrek aan geloofwaardigheid de verklaringen doorloopt.

3.3.6.6. De Raad stelt verder vast dat verzoekers, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft hun problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten,

behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen hier geen ander licht op. In de verzoekschriften betogen verzoekers dat het de autoriteiten in Georgië zijn die crimineel zijn, dat de politie in Georgië in de zak van de machthebbers zit, dat zij niets kunnen aanvangen tegen machtige geldschietters die *de facto* het politieel en justitieel apparaat beheersen en dat de criminele instanties die hen bedreigden zodoende de macht hebben over de politie waardoor zij op geen enkele hulp vanwege de politie of het gerecht hoeven te rekenen. Ook stellen zij dat er corruptie is binnen de Georgische autoriteiten. In hun aanvullende nota's van 24 september 2024 benadrukken verzoekers ook dat de mentaliteit bij Georgiërs anders is en zij slechts zelden beroep doen op de politiediensten, klachten niet serieus worden genomen en dat de politiediensten er geen enkel (gepast) gevolg aan geven. De Raad merkt op dat dit louter blote beweringen zijn die zij geenszins hard maken aan de hand van algemene informatie.

Gelet op de voormelde informatie komt het aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Zij slagen hier evenwel niet in.

De Raad wijst erop dat uit verzoekers' verklaringen duidelijk blijkt dat zij geen enkele poging hebben ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen (administratief dossier eerste verzoeker, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 12 oktober 2023, p. 17 en administratief dossier eerste verzoekster, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Bovendien toont het feit dat verzoekers de politie regelmatig nabij hun huis zagen patrouilleren, zoals blijkt uit de verklaringen bij het commissariaat-generaal van eerste verzoeker en eerste verzoekster, ter hun bescherming, zoals blijkt uit één versie van eerste verzoekers verklaringen (zie *supra*) net aan dat zij geen afdoende redenen hebben om niet op de bescherming van de autoriteiten te kunnen rekenen. Onder verwijzing naar de in hun verzoekschriften en aanvullende nota's opgeworpen en hierboven reeds vermelde beweringen, stellen verzoekers meermaals dat het geen zin heeft om een klacht in te dienen in Georgië. Gelet op het feit dat dit slechts blote beweringen betreffen, is dit betoog geenszins dienstig. Voorts merkt de Raad op dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, ook al zouden er geen bewijzen voorhanden zijn wat niet ongebruikelijk is, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Waar verzoekers in de verzoekschriften stellen dat de personen die de feitelijke leiding hebben binnen criminele organisaties nooit zelf bedreigen, maar andere mensen hiervoor gebruiken en dat, zodoende, hun identiteit nooit geweten is en dat het onmogelijk is voor verzoekers om de identiteit van de criminele personen te geven, merkt de Raad op dat men de identiteit van de dader niet moet kennen om een klacht in te dienen. Verzoekers brengen in ieder geval geen andersluidende informatie bij. Het hebben van bewijs is overigens niet altijd vereist voor het indienen van een klacht. Hieromtrent wordt opgemerkt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en

onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Tot slot betogen verzoekers dat zij nog meer het doelwit zullen worden van het criminele milieu indien zij klacht indienen bij de Georgische autoriteiten, hetgeen evenwel niet meer is dan een blote bewering die in het licht van het geheel van de voorliggende verklaringen niet voor waar kan worden aangenomen. De Raad oordeelt dat, zelfs indien dit waar zou zijn, dit niet betekent dat de Georgische autoriteiten niet op de gepaste manier, rekening houdend hiermee, zouden optreden.

Gelet op het voorgaande overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

3.3.6.7. De door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen.

Wat betreft de medische attesten betreffende eerste verzoekers vergiftiging, merkt de Raad op dat deze attesten geheel niets zeggen over de context van de vergiftiging, waardoor niet uit te sluiten valt dat eerste verzoeker louter het slachtoffer was geworden van een toevallige voedselvergiftiging zonder dat daar kwaad opzet bij te pas kwam. In de verzoekschriften verklaren verzoekers dat de arts in Turkije verklaarde dat het geen gewone vergiftiging betrof maar dat er kwaad opzet was en dat eerste verzoeker twee operaties diende te ondergaan en het eerste jaar van zijn behandeling nog maar veertig kilogram woog, waaruit blijkt dat het niet om een gewone (voedsel)vergiftiging kon gaan. Dit betreffen echter louter blote beweringen die verzoekers geenszins hard maken. Zij brengen tot op heden geen stukken bij waaruit blijkt dat de arts in Turkije dit zou verklaard hebben en dit blijkt, zo weze herhaald, niet uit de neergelegde medische stukken. Enig kwaad opzet wordt dan ook op generlei wijze aangetoond.

Voorts, inzake het audio-fragment van een telefoongesprek dat op 20 juli 2020 plaatsvond en waarin R. tegen eerste verzoeker tekeer ging en hem bedreigde en dat eerste verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal *d.d.* 12 oktober 2024 op zijn gsm liet horen, oordeelt de Raad dat aan privé audio-fragmenten van een telefoongesprek geen bewijswaarde kan worden gehecht. Zij kunnen immers eenvoudigweg worden gefabriceerd of gemanipuleerd. Zulke audio-fragmenten bevatten slechts een momentopname, kunnen simpelweg in scène worden gezet en vormen geenszins enige garantie voor de plaats, het ogenblik en de omstandigheden waarop en waarin deze zijn genomen. Ook hun eigenschappen kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Overigens, zoals in de bestreden beslissingen wordt aangehaald, beperken de gesprekken op het kwetsieuze audio-opname zich slechts tot discussies over prijzen, wat de bewijswaarde ervan relatief maakt.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren in hun verzoekschriften en gelet op het voorgaande maken de voorliggende medische documenten en de audio-opname nog niet dat verzoekers de waarheid spreken over de bedreigingen en de vergiftiging.

Verder leggen verzoekers de huwelijksakte van eerste verzoeker en eerste verzoekster, hun paspoorten, de identiteitskaarten van eerste verzoeker, eerste verzoekster en tweede verzoeker, het rijbewijs van eerste verzoeker, academische getuigschriften van eerste verzoekster, werkschriften van eerste verzoeker, een attest over eerste verzoekers blanco strafregister in Georgië, documenten met betrekking tot de designopdrachten in Georgië van eerste verzoeker, het diploma van eerste verzoeker, schooldocumenten van tweede verzoeker, het schooldiploma van tweede verzoekster en een geschreven verklaring die tweede verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet opstellen neer. Deze stukken tonen enkel hun identiteit, opleiding en werkzaamheden aan, alsook dat eerste verzoeker in Georgië een blanco strafblad beschikt, zijnde elementen die geenszins ter discussie staan. Wat betreft de door tweede verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken geschreven verklaring, merkt de Raad op dat uit het document "*vragenlijst CGVS*" van 4 juli 2023 blijkt dat tweede verzoeker papier vraagt en begint te schrijven nadat hem de vraag gesteld werd of hij persoonlijk problemen heeft gekend in Georgië. Deze verklaring is echter niet vertaald. Verzoekers laten deze geschreven verklaring in de verzoekschriften volledig onbesproken en tonen dan ook niet aan dat dit afbreuk zou kunnen doen aan voormelde pertinente overwegingen.

Uit het loutere feit dat verzoekers verklaringen hebben afgelegd en getracht hebben deze te ondersteunen met documenten in het licht van de medewerkingsplicht, kan geenszins afgeleid worden dat hun verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de waarachtigheid van de verklaringen aantonen. Tot slot onderstreept de Raad dat er *in casu* niet gesteld wordt dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers' relaas wegens een gebrek aan documenten, doch wel dat de door hen tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten geen afbreuk doen aan de pertinente en hierboven weergegeven vaststellingen op basis waarvan wel besloten wordt tot de ongeloofwaardigheid van hun relaas.

3.3.6.8. Bij hun aanvullende nota's van 24 september 2024 voegen verzoekers voor elk van hen deelcertificaten en een uittreksel van het strafregister waaruit blijkt dat zij in België over een blanco strafblad beschikken. Bij de aanvullende nota van tweede verzoekster is tevens een Belgische arbeidsovereenkomst gevoegd. Bij hun ter terechtzitting *d.d.* 9 oktober 2024 neergelegde aanvullende nota is een door verzoekers geschreven brief gevoegd over hun leven in België.

De Raad oordeelt dat deze stukken geen ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente vaststellingen en dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Integratie in België houdt immers geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in het land van herkomst, en is bijgevolg niet relevant in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Het heeft geen uitstaans met de beoordeling van verzoekers hun situatie in Georgië en kan dus ook niet weerhouden worden om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

3.3.6.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

In weerwil tot wat verzoekers voorhouden blijkt aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet te zijn voldaan waardoor het voordeel van de twijfel niet aan hen kan worden verleend.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekers maken immers op generlei wijze aannemelijk dat hun verzoeken om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaken, of dat de bestreden beslissingen geen rekening zouden hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.3.6.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

3.3.7.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, met uitzondering van het gegeven dat deze problemen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

3.3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

3.3.7.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.10. Waar verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X, RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS